

Крайното положение на Фридриха, изглѣждало, да задлъжава съюзниците къмъ най-рѣшителни, съвмѣстни противъ него дѣйствиа. Но незадоволствието на Салтикова противъ Дауна достигнало вече въ туй време до такава степенъ, че първия, като отхвърлилъ всичките планове на послѣдния, заплашвалъ съвсѣмъ да отстѣпи въ Польша. По заляганieto на Монталамбера, който се намиралъ въ звание комисаръ на французското правителство при руската армия, Салтиковъ и Даунъ се срѣщнали въ Гюбенъ и слѣдъ дълги съвѣщания рѣшили, щото руската армия до вземанieto на Дрезденъ да стои на Одеръ, гдѣто австрийците се задлъжили да и доставятъ нужната храна, а послѣ, въ случай, че австрийците взематъ нѣкоя отъ

силезкитѣ крѣпости, Салтиковъ и Даунъ заедно да отидатъ на зимни квартири въ Силезия! Отъ своя страна Фридрихъ, на всѣкъждѣ слабъ за да може да прѣдприеме рѣшителни дѣйствиа, очаквалъ всичко отъ промѣнението на обстоятелствата и отъ съдѣйствието на принца Хенриха. Впрочемъ цѣлѣта на двѣтъ страни се опрѣдѣляла вече отъ самото относително расположение на четиритѣ главни армии. Даунъ и Салтиковъ трѣбвало да се съединятъ и въ всѣки случай да прѣпятствуватъ на съединението на Фридриха съ принца Хенриха, и наопаки — послѣднитѣ трѣбвало да се трудятъ да въстановятъ помежду си съобщението и да прѣпятствуватъ на Дауна да се съедини съ Салтикова.

§ 72.

Движението на принца Хенриха къмъ Саганъ, на Салтикова къмъ Либере, на Фридриха къмъ Валдау, а на Хаддика и Финка за Саксония.

Като се научилъ едва на 7 (18) августъ за поражението на Фридриха при Куннерсдорфъ и за движението на Дауна къмъ Прибушь, принцъ Хенрихъ рѣшилъ, за да въстанови съобщенията си съ Фридриха, да мине прѣзъ Лузация и, като застане въ тилъ на армията на Дауна, да застрашава съобщенията съ магазинитѣ ѝ. Съ тѣзи цѣль, като заповѣдалъ на генерала Фукѣ да прѣмине съ частъ отъ войскитѣ си отъ Ландсхутъ къмъ Шмотзейфенъ и да наблюдава австрийскитѣ корпуси на Девилля и Бюкова, които се намирали при Марк-лисса и Лаубанъ, самъ принцъ Хенрихъ трѣгналъ на 16 (27) августъ съ 15 баталиона и 28 ескадрона прѣзъ Бунцлау и Шпроттау къмъ Саганъ и испратилъ Цитена съ 10 баталиона и всичката останала конница напредъ къмъ Сорау. Даунъ, страхувайки се за съобщенията си съ Салтикова,

отстѣпилъ задъ р. Нейсса къмъ Мускау и притѣглилъ къмъ себѣ си корпусъ на Бюкова, но, като се научилъ за слабостѣта на отряда на Цитена, отишълъ къмъ Сорау, принудилъ Цитена да отстѣпи къмъ Саганъ и отново се расположилъ при Трибелъ.

Между това Салтиковъ, по причина на истощението на страната въ околноститѣ на Франкфуртъ, прѣминалъ на 19 (30) августъ къмъ Либере, съ цѣль да се сближи съ Саксония, която прѣдставлявала изобилни срѣдства за издържанieto на войскитѣ. Отъ своя страна Фридрихъ прѣминалъ на 20 (31) августъ къмъ Валдау и съ това прикрилъ Люббенъ и Луккау, въ които се съсрѣдоточавали главнитѣ пѣтища отъ Берлинъ, Саксония и Лузация. Въ това расположение и двѣтъ страни стояли въ бездѣйствие 2 седмици до (314)